

stjórnar. Einnig skal hann annast um að stjórnin haldi gerðabók, er glögglega sýni alla starfsemi sjóðsins. **114**
16. des.

Formaður skal árlega gefa almennum hreppsfundi skýrslu um starfsemi sjóðsins, s. s. verðlaunaveitingar o. fl. og leggja fram til úrskurðar reikninga hans fyrir s. l. fardagaár, endurskoðaða af stjórn Búnaðarfélags Áshrepps.

8. gr.

Nú þrengist eða tæmist verkefni sjóðsins skv. 4. gr., en handbært fé til ráðstöfunar sjóðstjórnar fer vaxandi, og getur stjórnin þá fært út verksvið sjóðsins, þó svo að sem næst fari upphaflegu verkefni hans, t. d. skógrækt í stærri stíl, en leita skal hún staðfestingar stjórnarvalda á slíkum breytingum.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

22. júní 1932.

Guðrún Björnsdóttir.

Dormóður Eyjólfsson.

REGLUGERÐ

115
28. des.

um

borgun tekju- og eignarskatts til ríkissjóðs af kaupi skattgreiðanda.

1. gr.

Nú hefir lögtak á tekju- eða eignarskatti til ríkissjóðs, samkvæmt lögum nr. 74, 27. júní 1921, síðari viðaukum við þau lög og lögum nr. 79, 23. júní 1932, verið reynt árangurslaust, og er þá heimilt að láta borga hinn vangoldna skatt af launum skattgreiðanda, er hann tekur af almanna fé, eða kaupí því, er hann á réti á hjá öðrum, samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í reglugerð þessari.

2. gr.

Fógeti boðar skattgreiðanda, og ef þess gerist þörf kaupgreiðanda hans, fyrir sig. Skal þeim skylt að mæta fyrir fógetarétti og gefa þar skýrslu um atvinnu skattgreiðanda, launakjör hans, upphæð kaups, greiðslumáta þess og gjalddaga, og um önnur þau atriði, er nauðsynlegt er að upplýst séu, er kveða skal á um borgun skatta af kaupí skattgreiðanda.

Nú mætir kaupgreiðandi eigi fyrir fógetarétti löglega tilkvaddur, eða gefur eigi þá skýrslu er hann er krafinn um, og skal hann þá sæta þingviti eftir þeim reglum, er gilda um vitni. Mæti skattgreiðandi eigi eða gefi hann eigi fullnægjandi skýrslu, skal farið eftir því, sem fyrir er mælt í 37. gr. aðfara-laganna.

3. gr.

Að fengnum upplýsingum þeim, sem ræðir um í 2. gr., kveður fógeti á það með úrskurði, hvort hinn vangoldni skattur skuli greiddur af kaupí eða

115 launum skattgreiðanda. Skal upphæð sú, sem greiða á, tiltekin í úrskurðinum
 28. des. svo og hvenær hún skuli greidd og hverjum, og má, ef þörf gerist, skipta henni niður í fleiri kaupgreiðslutímabil og skal þá tiltekin sú upphæð, er tekin skuli af kaupum eða launum skattgreiðanda fyrir hvert greiðslutímabil.

Úrskurð þennan skal fógæti tilkynna kaupgreiðanda og skattgreiðanda, og í Reykjavík tollstjóra, bréflega, séu þeir eigi staddir í réttinum er úrskurðurinn er kveðinn upp.

4. gr.

Úrskurði samkvæmt 3. gr. geta skattgreiðandi og kaupgreiðandi, annar eða báðir, áfrýjað til hæstaréttar. Úrskurði má og áfrýja til staðfestingar, svo getur og tollstjórinn í Reykjavík, fyrir hönd ríkisstjóðs, áfrýjað úrskurði til breytingar, ef þörf þykir. Um áfrýjunina fer eftir venjulegum reglum um áfrýjun fógætaréttarúrskurða.

5. gr.

Pegar úrskurðar skal samkvæmt 3. gr., skal taka hæfilegt tillit til heimilishags skattgreiðanda og ómegðar hans, og þess gætt, að eigi sé gengið svo nærri honum um skattheimtuna að hætta sé á að hann eigi geti séð sér og sínum farborða.

Hvorki skattgreiðandi né kaupgreiðandi mega slíta vinnusamningi sínum fyrir það eitt, að úrskurðað hefir verið, að skattur skuli greiddur af væntanlegu kaupum skattgreiðanda.

6. gr.

Nú hefir úrskurður gengið samkvæmt því, sem sagt er hér að framan, og er kaupgreiðanda þá skylt að halda eftir á hverjum kaupgreiðsludegi þeirri upphæð af kaupum eða launum skattgreiðanda fyrir það kaupgreiðslutímabil, er úrskurðað var að þá skyldi haldið eftir. Upphæð þessa skal kaupgreiðandi, innan tveggja virkra daga frá kaupgreiðsludegi, greiða beint til fógæta eða innheimtumanns hans, eða í Reykjavík til tollstjóra, og er sú greiðsla bindandi fyrir skattgreiðanda.

Nú hefir úrskurði verið áfrýjað samkvæmt 4. gr., og frestar þá sú áfrýjun eigi skyldu kaupgreiðanda til að halda eftir kaupum eða launum, samkvæmt ákvæðum úrskurðarins, eða að greiða það fé til fógæta, innheimtumanns hans, eða tollstjóra.

7. gr.

Nú hefir kaupgreiðandi greitt út kaup eða laun skattgreiðanda án þess að halda eftir upphæð, er úrskurður kvað á að eftir skyldi haldið, eða hann greiðir eigi fógæta, innheimtumanni hans eða tollstjóra, svo sem segir í 6. gr., fé er hann hélt eftir samkvæmt úrskurði, og má þá gera lögtak í eignum kaupgreiðanda fyrir því fé.

8. gr.

Fyrir fógætagerð þá, er fram fer samkvæmt 2. og 3. gr., skal greiða réttar- og vottagjöld, sem fyrir aðfarargerðir. Gjöld þessi og annan kostnað við

gerðina greiði skattgreiðandi og má kveða á í úrskurðinum að þau skuli greidd af kaupum hans eða launum ásamt skattinum. **115**
28. des.

9. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 79, 23. júní 1932, 2. gr., og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 28. desember 1932.

Ásgeir Ásgeirsson.

Sigurj. Markússon.

AUGLÝSING

116
30. des.

um

staðfestingu dómsmálaráðuneytisins á reglugerð um skilyrði fyrir veitingu lækningaleyfis og sérfræðingaleyfis.

Samkvæmt lögum nr. 47 frá 23. júní 1932, um lækningaleyfi, um réttindi og skyldur lækna og annarra, er lækningaleyfi hafa, og um skottulækningar, er hérmeð sett eftirfarandi reglugerð um skilyrði fyrir veitingu lækningaleyfis og sérfræðingaleyfis.

REGLUGERÐ

um

skilyrði fyrir veiting lækningaleyfis og sérfræðingaleyfis, samkv. l. nr. 47, 23. júní 1932.

1. gr.

Læknar þeir, sem óska *lækningaleyfis*, skulu sanna, að þeir hafi að minnsta kosti

- a) unnið kandidatsvinnu á góðu almennu sjúkrahúsi (eða bæði á lyflækninga- og handlækningadeild) í eitt ár.
- b) verið á fæðingarstofnun í að minnsta kosti einn mánuð.

Þeir, sem hafa starfað sem fastir kandidatar á Landspítalanum í eitt ár, eru undanþegnir síðarnefnda skilyrðinu.